

## ŻYCIORYS NAUKOWY KS. PROF. DR. HAB. ROMANA MURAWSKIEGO

Roman Antoni Murawski, syn Alfonsa i Gertrudy z d. Jażdżewskiej, urodzony 26 lutego 1930 r. w Kosobudach, powiat Chojnice, w rodzinie inteligenckiej (nauczycielskiej). Okres dzieciństwa do 1939 r. spędza w Rumi k. Gdyni, gdzie kończy 4 klasy szkoły podstawowej. W latach 1943-1944 przebywa w obozie koncentracyjnym w Potulicach k. Nakła (przez jeden miesiąc, lipiec 1943, ukrywa się w Brusach przed wywiezieniem do obozu). Po wojnie, w latach 1945-1947, uczęszcza do gimnazjum ogólnokształcącego w Gdyni. W roku 1947 wstępuje do Zgromadzenia Salezjańskiego i odbywa nowicjat w Czerwińsku n. Wisłą. W latach 1949-1951 studiuje filozofię w Wyższym Seminarium Duchownym Towarzystwa Salezjańskiego w Krakowie, przygotowując się jednocześnie do matury, którą zdał w 1951 r. w Aleksandrowie Kujawskim. W latach 1952-1955 studiuje teologię, pierwszy rok w Wyższym Seminarium Salezjańskim w Oświęcimiu, pozostałe lata w Wyższym Seminarium Archidiecezjalnym w Warszawie. 3 lipca 1955 roku otrzymuje święcenia kapłańskie. W latach 1955-1957 pracuje w parafii pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa w Warszawie, studiując jednocześnie prawo kościelne w ATK. W roku 1957 przerywa studia i przechodzi do pracy kate-

chetycznej i duszpasterskiej we wspomnianej wyżej parafii. W latach 1960-1963 podejmuje studia psychologii w KUL, uwieńczone dyplomem magistra w 1963 roku, na podstawie pracy *Psychologia trudności religijnych młodzieży szkolnej w aspekcie wychowawczym*. Od 1963 do 1966 roku pracuje ponownie w katechizacji i w duszpasterstwie w Warszawie przy Bazylice Serca Jezusowego. W roku 1966 wyjeżdża na studia katechetyczne do Rzymu, które odbywa w Università Pontificia Salesiana, uwieńczone uzyskaniem dyplomu doktora (1 lutego 1971) na podstawie rozprawy *Das katechetische Wirken Michaels Pflieglers im Geschehen der Erneuerung der Katechese in Osterreich*. W roku 1971 wraca do kraju i podejmuje wykłady w Wyższym Seminarium Salezjańskim, najpierw w Ładzie n. Wartą, a od 1996 roku w Łodzi, od 1979 także w nowicjacie w Czerwińsku. Od 1 października 1972 r. prowadzi, jako adiunkt, wykłady na specjalności katechetycznej Wydziału Teologicznego ATK w Warszawie, od 1 października 1999 Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W roku 1990 habilituje się na podstawie dorobku naukowego i rozprawy *Katecheza chrzcielna w procesie wtajemniczenia chrześcijańskiego czasów apostołskich*. W roku 1994 otrzymuje stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w roku 1999 – tytuł profesora. W roku 1992 zostaje wybrany prodziekanem Wydziału Teologicznego ATK, a w latach 1994-1999 jest dziekanem tegoż Wydziału. Pod jego kierunkiem zdobyło dyplom magistra około 250 osób, wypromował też 7 doktorów z katechetyki. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się głównie wokół historii katechezy, katechetyki fundamentalnej oraz katechezy młodzieży. Ta ostatnia dziedzina znalazła swoje odzwierciedlenie w redakcji i we współautorstwie 7-tomowej serii podręczników katechetycznych dla młodzieży szkół ponadpodstawowych pt. *Spotkania z Bogiem* (4 tomy podręczników dla ucznia i 3 tomy podręczników metodycznych dla katechety). Jego dorobek naukowy wynosi ponad 100 publikacji. Przez kilka kadencji był członkiem Komisji Episkopatu do spraw Katechizacji, od 1996 roku jest konsultorem Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski. Od 1972 roku jest członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Katechetów (Équipe Catéchétique Européenne), a od 1994 wchodzi w skład jego zarządu. Jest także od 1976 roku członkiem Stowarzyszenia Katolickich Wykładowców katechetyki krajów języka niemieckiego (Arbeitsgemeinschaft der katholischen Katechetikdozenten) oraz honorowym członkiem Niemieckiego Związku Katechetów. Od 1992 jest przewodniczącym Sekcji Wykładowców katechetyki Polskich Wyższych Seminarium Duchownych oraz organizatorem corocznych sympozjów dla tej Sekcji. Brał także udział w licznych konferencjach, sympozjach, kongresach katechetycznych, zarówno w kraju, jak i zagranicą.

Dopełnieniem życiorysu naukowego, a zarazem ukazaniem bardziej żywej sylwetki Księdza Profesora oraz jego poglądów na zagadnienia katechetyczne,

niech będzie niżej podany wywiad, który został niedawno z Nim przeprowadzony przez dr. Eugeniusza Sakowicza (UKSW) i pierwotnie zamieszczony w „Homo Dei”<sup>1</sup>:

---

<sup>1</sup> Niniejszym składamy serdeczne podziękowania Redakcji „Homo Dei” za pozwolenie umieszczenia wywiadu z ks. profesorem Romanem Murawskim w naszym roczniku, który w tym roku pragnie być wyrazem uznania i hołdu dla Księdza Profesora. Wywiad w „Homo Dei” ukazał się w numerze 1 z roku 2000 [70(2000) n. 1, s. 155-168].